
PRYZWYCZAIĆ (3) *vb pf*

a *jasne*.

inf przyzwyczaić (1). \diamond *praet 3 pl m pers* przyzwyczaili (1). \diamond *con 3 pl m pers by* przyzwyczaili (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Wyrobić w kimś lub w sobie nawyk czegoś, uczynić skłonny; assuefacere *Modrz* [*kogo, co do czego*] (3) : á przetoż tem więcey zwierchnym Pánom y wśzytkim inśzym ná vrzędźiech będącym przyłtoi áby się ich [*namiętności*] łtrzegli a vmysł łwoy do włálnego á prawđźiwego łpołobu łpráwowania rzeczy przyzwyczáili *ModrzBaz* 18; ktorzy [*heretycy*] Greki rozmáitymi iády kácerłkimi zárázáli y do odłzczepieńłtwá y ołobnjch rozumow burzliwych przyzwyczáili. *SkarJedn* 179.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Trzebá przyzwyczáić do tego źołnierze/ áby znákw ktore Hetman dawa/ pilnowáli *ModrzBaz* 111v.

Formacje współrdzenne cf ZWYCZAIĆ.

Cf PRYZWYCZAJONY

LWil